

Dosarul nr. 2ra-449/22
2-19084326-01-2ra-07042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Valah)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, D. Băbălău, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Breazu Emilia și Breazu Ion împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” și Asociația proprietarilor de locuințe privatizate nr. 54/200, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței cu privire la anularea sumei, constatarea încălcării dreptului consumatorului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel și a fost menținută hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 30 noiembrie 2017, SA „Termoelectrica” a depus în interesele APLP 54/200 cerere de chemare în judecată împotriva Emiliei Breazu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că potrivit contractului de livrare a energiei termice nr. 5149 din 20 octombrie 2014, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” din Chișinău, succesor în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și APLP 54/200, ultima și-a asumat obligația să achite lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 16 noiembrie 2017, datoria APLP 54/200 pentru consumul de energie termică constituia 18 254 993,87 lei, devenind astfel debitor al SA „Termoelectrica”. Totodată, în urma consumului de energie termică, APLP

54/200 a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică la toți consumatorii din blocurile locative gestionate, care au beneficiat de serviciul prestat și au obligația să achite în termen contravaloarea lor conform facturilor primite.

A menționat că, în caz de neachitare a serviciilor locativ-comunale de către consumatori, APLP 54/200 este în drept să acționeze în judecată pentru încasarea datoriei și chiar este obligată pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de subconsumatorii restanți.

A invocat că APLP 54/200 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâta Breazu Emilia pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă de 11 009,21 lei pentru perioada ianuarie 2016-octombrie 2017, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată.

Reclamanta a afirmat că, potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietar al ap. XXXXX din str. XXXXX, mun. Chișinău, este înregistrat Breazu Emilia. În baza contului personal deschis la APLP 54/200 pe numele pârâtei, ultima a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, potrivit normelor și tarifelor în vigoare. Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, pârâta a acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 11 009,21 lei, pentru perioada ianuarie 2016 - octombrie 2017.

A solicitat încasarea din contul Emiliei Breazu în beneficiul APLP 54/200 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 11 009,21 lei pentru perioada ianuarie 2016 – octombrie 2017, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare din 27 iunie 2018, SA „Termoelectrica” a solicitat încasarea din contul Emiliei Breazu în beneficiul APLP 54/200 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 10 794,45 lei pentru perioada ianuarie 2012 – mai 2018 și în beneficiul reclamantei a taxei de stat în sumă de 330,28 lei.

Prin hotărârea din 27 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din acțiunea a fost admisă și s-a încasat de la Emilia Breazu în beneficiul APLP 54/200 suma datorată pentru consumul energiei termice pentru perioada ianuarie 2012 – mai 2018 în mărime de 10 794,45 lei pentru perioada ianuarie și în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 330,28 lei.

Prin decizia din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Breazu Emilia și a fost casată integral hotărârea din 27 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

La 17 februarie 2020, prin încheierea protocolară a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Breazu Ion, ulterior, prin cererea de chemare în judecată concretizată, SA „Termoelectrica” l-a indicat în calitate de pârât, solicitând încasarea în mod solidar din contul Emiliei Breazu și al lui Ion Breazu în beneficiul APLP 54/200 a datoriei în sumă de 10 794,45 lei și în beneficiul reclamantei a taxei de stat în sumă de 330,28 lei (f.d. 209, volumul I).

La 17 februarie 2020, Breazu Ion și Breazu Emilia au înaintat acțiune reconvențională împotriva SA „Termoelectrica” și APLP nr. 54/200, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței cu privire la anularea sumei, constatarea încălcării dreptului consumatorului și repararea prejudiciului moral (f.d. 212-218, volumul I).

În motivarea acțiunii reconvenționale, Breazu Ion și Breazu Emilia au indicat că în calitate de consumatori, beneficiază de servicii necalitative la încălzirea spațiilor locative. După replanificarea sistemului de încălzire, apartamentul lor nu este încălzit în modul convenit, temperatura fiind foarte scăzută în perioada rece a anului, motiv din care au depus mai multe plângeri începând cu anul 2012 privind serviciul necalitativ prestat, care însă, au fost ignorate.

Au solicitat anularea sumei pretinsă de SA „Termoelectrica” și APLP nr. 54/200 în mărime de 11 009,21 lei, constatarea încălcării drepturilor de consumatori prin acțiunile și inacțiunile SA „Termoelectrica” și APLP nr. 54/200, încasarea din contul părâtelor în beneficiul lor câte 50 000 de lei pentru fiecare cu titlu de prejudiciu moral.

La 05 august 2021, SA „Termoelectrica” a depus cerere privind renunțarea la acțiune și încetarea procesului, din motivul că părâta a achitat datoria după intentarea acțiunii în judecată, dar a solicitat încasarea de la părâta a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 330,28 lei (f.d. 54-56, volumul II).

Prin încheierea din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost încetat procesul în partea lui Breazu Ion, în legătură cu decesul acestuia (f.d. 69, volumul II).

Prin încheierea din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admis renunțul SA „Termoelectrica” la acțiune și s-a încetat procesul în partea acțiunii inițiale.

Prin hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea reconvențională înaintată de Breazu Emilia și Breazu Ion a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, s-a încasat de la Breazu Emilia în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în mărime de 330,28 lei.

La 02 noiembrie 2021 Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a încheierii din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost admis renunțul SA „Termoelectrica” la acțiune și s-a încetat procesul în partea acțiunii inițiale, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reconvențională să fie admisă, iar acțiunea inițială să fie respinsă ca neîntemeiată și tardivă, sau după caz, cauza să fie restituită la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituit recursul declarat de Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, împotriva încheierii din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel și a fost menținută hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că sunt lipsite de suport juridic afirmațiile Emiliei Breazu precum că impunerea spre plată a sumei de 10794,45 lei constituie o îmbogățire fără justă cauză, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege întru stabilirea unei îmbogățiri nejustificate, mai mult ca atât, SA „Termoelectrica” a renunțat la încasarea sumei respective în legătură cu stingerea obligației.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiată pretenția cu privire la constatarea încălcării drepturilor de consumator, deoarece este formulată abstract și nu se indică ce drepturi au fost încălcate consumatorilor și de către cine, respectiv dacă s-ar admite ar fi imposibil de executat. Totodată, au fost apreciate critic alegațiile Emiliei Breazu precum că conduita SA „Termoelectrica” și APLP nr. 54/200 constituie practici comerciale incorecte, deoarece conține informații false sau în orice alt fel, inclusiv prin prezentarea generală, induce sau poate induce în eroare consumatorul mediu și în orice situație, determină sau este susceptibilă să determine consumatorul să ia o decizie de tranzacționare pe care nu ar fi luat-o în altă situație, chiar dacă informația este corectă de fapt cu privire la unul sau mai multe dintre următoarele elemente: existența sau natura produsului; prețul sau modalitatea de calcul al prețului, ori existența unui avantaj specific în ceea ce privește prețul. Or, SA „Termoelectrica” livrează energie termică la blocul în care locuiește Breazu Emilia în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 5149 din 20 octombrie 2004, încheiat între SA „Termoelectrica” și APLP 54/200, care la rândul său duce evidența repartizării energiei termice către locatarii blocului, tariful fiind aprobat de către structurile corespunzătoare de stat.

În acest sens, Curtea de Apel Chișinău a reținut că în scopul verificării parametrilor temperaturii agentului termic livrat, la 15 februarie 2018, de către reprezentanții SA „Termoelectrica” a fost efectuată inspectarea stării alimentării cu căldură a obiectului consumatorului de căldură, fiind întocmirea actului din 15 februarie 2018. Conform măsurărilor efectuate la fața locului, temperatura de intrare a agentului termic era de 65 °C, iar la ieșire de 40 °C. La fel, reprezentanții SA „Termoelectrica” au stabilit dereglarea hidraulică a sistemului de încălzire intrabloc și conectarea directă a corpurilor de încălzire în ap. 280 (et. 1) din conducta magistrală, diminuarea diametrului câtorva coloane, inclusiv, diminuarea diametrului coloanei ce alimentează cu căldură ap. 320 (dormitor). Conform actului întocmit de SA „Termoelectrica” se recomandă APLP 54/200 să organizeze restabilirea sistemului de încălzire intrabloc conform proiectului inițial.

Instanța de apel a menționat că potrivit informației prezentate de APLP 54/200, la fel, a fost efectuată o inspectare la fața locului la data de 31 ianuarie 2018, fiind verificate mai multe apartamente din blocul respectiv și anume, apartamentele nr. 316, 324, 328, 348 care se alimentează cu căldură din aceleași coloane ca și ap. 320, în urma controlului în aceste apartamente nefiind depistate abateri. Totodată, s-a stabilit că problema invocată privind încălzirea necorespunzătoare a tuturor odăilor apartamentului nr. 320 nu este condiționată de livrarea de către furnizor a agentului

termic la parametri sub normativi, ci este cauzată de dereglările sistemului de încălzire intrabloc, funcționarea căreia este în sarcina gestionarului blocului APLP 54/200.

Astfel, instanța de apel a remarcat că nu s-au stabilit abateri la prestarea serviciilor de către furnizorul agentului termic, care ar putea fi încadrate drept încălcări ce cad sub incidența Legii privind protecția consumatorilor.

La data de 14 martie 2022 Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată sau, după caz, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea reconvențională să fie admisă, iar, acțiunea inițială să fie respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces și anume, ale noilor proprietari ai apartamentului, care au achitat datoriile față de agentul termic după înstrăinarea imobilului de către recurentă.

A menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au judecat cauza, ci a motivat soluția de respingere a acțiunii reconvenționale doar prin faptul că, chipurile, nu a înțeles în ce constă încălcarea dreptului său și a indicat că acțiunea este una abstractă. Pentru aceste motive hotărârile urmează a fi casate, ca fiind ilegale și nemotivate.

Recurenta a indicat că, în calitate de consumator, a beneficiat de servicii necalitative la încălzirea spațiilor locative din apartamentul ce îi aparținea. De mai bine de 10 ani ea și soțul său, care a decedat între timp, au înaintat obiecții față de serviciile prestate necorespunzător de intimați. În acest sens, la dosar au fost anexate plângerile din anii 2012, 2013 și 2018, care s-au mai păstrat, prin care au fost denunțate grave lacune la încălzirea bunurilor lor. Toate aceste plângeri au fost pur și simplu ignorate de factorii de decizie, care au mușamalizat situația reală și au creat comisii false.

A afirmat că, potrivit prevederilor generale ale legislației în vigoare, beneficiarul unui serviciu poate fi obligat la achitarea costului acestui serviciu doar dacă serviciul îi este necesar și el a fost efectiv utilizat la parametrii stabiliți. Recurenta a avut nevoie de prestarea serviciului de încălzire a apartamentului și acesta este racordat la rețeaua centralizată a SA, însă, calitatea acestui serviciu nu a fost conformă parametrilor și ea nu poate fi contorizată în modul stabilit, având în vedere că în perioada rece a anului temperatura agentului termic din țevile amplasate în apartament nu depășea 35°C, iar în încăperea temperatura atinge cu greu 10°C. Ca rezultat al numeroaselor întruniri de la fața locului, SA „Termoelectrica” și-a declinat responsabilitatea pe motiv că rețelele din casă nu le aparțin, iar cei de la ÎMGFL nu au bani necesari pentru schimbarea lor, deoarece este vorba despre o greșală de proiectare a sistemului de încălzire și de facto, actualmente, amplasare țevilor nu permite încălzirea apartamentului său.

A susținut că, având în vedere suferințele la care au fost supuși pe parcursul a peste 6 luni (cât durează perioada rece a anului) într-o perioadă de peste 10 ani, fiind obligați să îndure frigul și umezeala din apartament, ce antrenează cheltuieli inutile la serviciile de energie electrică, dar și afectează iremediabil starea apartamentului, pereții cărora se acopereau cu straturi groase de mușgai, a permis și determinat de a cere și

compensarea prejudiciul moral adus prin lipsirea de un serviciu esențial în perioada rece – încălzirea.

Recurenta a invocat că prin comportamentul lor, intimatele au admis încălcări flagrante ale drepturilor sale de consumator, reglementate la art. 6 din Legea privind protecția consumatorilor, reieșind din care orice consumator are dreptul la: protecție împotriva riscului de a achiziționa un produs, un serviciu care ar putea să-i afecteze ori să-i prejudicieze drepturile și interesele legitime: repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător: informații complete, corecte și precise privind produsele, serviciile achiziționate. Dreptul la informare a consumatorului este expres determinat și la art. 24 din aceeași Lege, care consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor produselor și serviciilor oferite de către agenții economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.

A precizat că pretențiile intimatelor nu sunt recente, ci au o vechime de peste 7 ani, acțiunea inițială fiind prescrisă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 10 februarie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurente Breazu Emilia și a avocatului Dumitru Pavel la 25 februarie 2022 (f.d. 145, volumul II), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la 14 martie 2022, este în termen.

La data de 07 aprilie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa SA „Termoelectrica”, APLP nr. 54/200 și Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (f.d. 159, 161-163, volumul II), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza

Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Breazu Emilia, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic